

BOOK MO

Ἡ Ἀρχὴ μου εἶναι ἡ γνώμη
μου γιὰ τὴν ὁποία δέν οἶδω λογα-
ριασμό κανενός.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΛΗΩΤΕΑ

Για ὅλη τὴν Ἑλλάδα καθεὶς 48
φύλλα . . . . Φρ. 5
Για τὸ ἐξωτερικὸ . . . 8

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

N. Γ. ΜΑΥΡΟΧΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΥΟ ΦΟΡΑΙΣ
ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΤΙΜΗ ΚΑΘΕ ΦΥΛΛΟΥ
ΛΕΠΤΑ 10.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΛΟΥΣΤΡΑΤΖΗΔΩΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

~~Πρὸς τοὺς ἀξιότιμοις κύριους κυρίως~~
Τριχοῦπ.σταίς.

Ἀξιότιμοι ἀφέντες, κύριοι ἀντιμούντουί μας.

Τὴν περασμένην ἐβδομάδα ἐλάθαι, ὅτι μέσα εἰς τὸ Βουλευ-
τήριον ἐμῖλυσται γὰρ φόρους, καὶ ὅτι ἀντίς νὰ βάλλουν ἄλλους
φόρους εἰς ἐμᾶς, νὰ μᾶς βάλλουν μόνον ἕνα, ἤγουν καὶ δηλαδή,
νὰ κολλᾶμε εἰς τὴν πό ν τ α τ ο ὕ πα π ο υ τ σ ι ο ὕ ἕνα
γραμματόσημο ἀπὸ ἑ.α λεπτὸ ἀπὸ τ ᾶ ξ ι ς ὅταν λουστρέ-
ρουμε, τ ᾶ πα π ο ὕ τ σ ι α, καὶ τοῦτο νὰ τὸ κάνουμε ὑπὸ
ἀτομικῆς μαί ε φ θ ὕ ν η ς, καὶ ὅτι, ἀν λείψουμε νὰ τὸ κολλή-
σουμε θὰ μᾶς σ εκ ο υ ε σ τ ρ ᾶ ρ ο υ ν ε (κατασχέτουν) τ σ ῆ
π ᾶ τ ι ν α ι ς, (μυογιαίς), τ σ ῆ β ο ὐ ρ τ σ α ι ς, (ψήτραις).
τὸ μ πα γ κ ο ὕ λ ι καὶ ἄλλα κινητὰ καὶ ἀκίνητα μαζί με τὸ
μπερτόνι, (κεφαλοκάλυμμα), καὶ νὰ μᾶς ἐμποδίσουν ἀπὸ
τὴν ἐ ξ ᾶ σ χ η σ ι ς τῆς ἐ π ι σ τ ῆ μ η ς μ ᾶ ς.

Ἀποὺ λοιπὸν ἐμάθκαμε αὐτὴν τὴν εἰσότητι, ἐμαζοκτῆκαμε ὅλοι
εἰς λουστραζήδες καὶ ἐκάμαμε συμβούλιον, καὶ ἀποφασίσταμε νὰ
σὰς στείλωμε εἰς τὴν ἀφεντιά σας, κύριοι ἀντιμούτσουνοι μας, ἐ-
τούτην τὴν ἀναφορά μας, καὶ ἔσονται τοῦ λόου σας ἀντιμύτσου-
νοὶ μας, νὰ βαλλετὲ τὰ καλὰ σας τὰ σκ ο υ τ ι ἄ , ἧγουν ἐ-
κεῖνα, ποῦ ὁ ἕνας ἔδανε πὰν ἐπήγαγε εἰς τὸ σχολεῖο τῆς νύχτας,
ἧγουν, καθὼς καὶ τοῦ λόου σας καταλαβαίνετε, εἰς τὸ συχωρε-
μένο τὸ Γουῆστ-κλόου, ὅπου ἔπαιρνε μᾶθημα μὲ τὴν Σ ύ ν ο ψ ῖ
εἰς τὸ χέρι, καὶ ὁ ἄλλος μ' ἐκεῖνα τὰ σκουτιά ποῦ ἐπήγαγε εἰς
τὸ σχολεῖο τῆς Πάντιθας, καὶ εἰς ταῖς νυχτικαῖς διασκεδασαῖς
του, καὶ νὰ κοπιᾷ εἰς τὸ Βουλευτήριον καὶ νὰ μῆπτε μέσα
γὰ μέσα, ὁ ἕνας μὲ τὴν παρορησία του καὶ μετὰ τὰ κα β α -
λ ι ε ρ ᾶ τ α του, καὶ ὁ ἄλλος μ' ἕνα σερβιτσιάλι, καὶ ἐκεῖ νὰ
μῆπτε καὶ νὰ εἰπῆτε νὰ μὴ μᾶς ἐλλομεν φόρον εἰς τὸ πᾶν

Τὶ νὰ ρισματῶν παποῦτσιῶν, καὶ ἔτσι, ἰφέν-
τες ἀνιμώτσουνοι, προλαβαίνετε τὸ πολὺ κακὸ ποῦ ἠθέλατε νὰ
μᾶς κάυετε. Κ' ἐμεῖς γιὰ νὰ σᾶς ἀποδείξουμε πόσο σᾶς ἀγαπᾶ-
με, καὶ ὅτι ἐννοοῦμε τὴν ἀποκατάστασιν ἀπὸ τὸ Βουθευτῆ. Ὁ ὅτι
θῆνας ἐδῶ θὰ σᾶς λουστρᾶρουμε τὰ παπούτσια χάρι-
σμα, καὶ δλους ἐν τῷ ἑρῶς (δολκληρῶς), ἀν ἀγαπάτε,
σᾶς... σκουβλίζουμε καὶ ἀν δὲν ἀκούστητε ἐτούτην τὴν φῶρᾶ,
ἐὰν, κακὸ νὰ μὴν ἔχετε, δὲν σᾶς παρῶ ἡ γλῶσσᾶ, πσιχίσατε
νὰ κάμετε ὅτι εἰμφορέτετε γιὰ μᾶς, ποῦ εἴμαστε ὁμοῖοι σᾶς
ἀθροῖποι καθὼς καὶ οἱ Ὁθρηῖ, καὶ ἀν δὲν πιτύχετε...

· Ε, ε, ε, ε, έ! 'ς τὸν διάολο, Τοῦ λόγου σας πναπαῆ
ποῦ πέρνετε τόσο σωρὸ φράγκα τὸν μῆνα ἤγουν, κ' ἐμεῖς κου
τράμε, μπορεί, ἂν ἀγαπάτε, νὰ μὴ μᾶς φορολογήσετε γιατί
μπορεῖ κιόλας νὰ μᾶς φορολογήσουνε οἱ ἄλλοι χωρὶς τοῦ λόγου
σας νὰ τὸ καταλάβετε, ἢ νὰ μὴ τὸ ξέρετε, δηλαδὴ εἰμπορεῖ νὰ
ἔχετε, ἀφέντες, τὸν νοῦ σας εἰς τὴν μουνέδα ποῦ σας λείπει καὶ
ἂν σὰς λείπει ἐμεῖς εἴμαστε εἰδῶ καὶ εἰμποροῦμε νὰ κάμουμε ἓνα
δάνειο ἀπὸ τὸν Μπακιέρη τῆ Πόρτα Ριᾶλας καὶ νὰ
σὰς μαντενίρουμε

Σας παρακαλούμε θέν νά ξεμπερδέψετε αὐτό τὸ φορολόγημα, καὶ σᾶς παρακαλούμε νά διαβάσετε καὶ τὸ ἀποκαταθεῖδ ποίγημα τὸ ὁποῖο ἐκάμανε ὁ Μανιῆς καὶ οἱ ἄλλοι γραμματισμένοι ἀπὸ τὴν κομπανία τοῦ συλλόγου μας, γιὰ νά σᾶς ὑποχρεώσουν περισσότερο.

Ἐδὼ εἶναι τὸ ποίημα.

Ἀφροντες, ἀντιμωβήσουνοι νὰ μὴ μᾶς ἀμελεῖτε,
γιὰ μᾶς καὶ γιὰ ταῖς πόλιναις γιὰ πάντα νὰ μελεῖτε.
Κι' ἂν ἴσω, δὲν ἐμάθετε ποτὲ νὰ συζητεῖτε,
νὰ χάσετε τὰ μάτια σας, (1) νὰ μὴ μᾶς λησμο-
(νεῖτε.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

(1) Ν. α. χ. α. σ. ε. - Γ. ε. τ. α. μ. κ. τ. κ. α. τ. - (Γ. ο. ρ. α. ο.) ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΙΟ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΕΛΦΩΝ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Βμάς να υποκαπίστε μ' όλη την λεβεντιά σας,
 'ς αυτά που να κι' ό κλάδος σας, κι' άρμόδια για δουλειά σας.
 Για πάτινες, για μπρόκολες φροντίζετε, για ντομάταις
 σέσκλα, μπακουροπέποντα, για πράσσαις για πατάταις,
 γιατί μ' αυτά θρεφόμεσθε οι κακομυριασμένοι,
 κι' αν θέλετε σάς κάνουμε προέδρους οι καυμένοι.

Υπογραμμένοι όλοι οι λουστρατζήδες.

Ότι ακριβώς αντίγραφον από τα πρακτικά του συμβουλίου
 των λουστρατζήδων. για να δημοσιευθί με την εφημερίδα
 «Βούκινο».

Για το άληθινό της αντιγραφής:

Ο Γραμματέας
 ΜΑΝΙΕΣ

Φίλε Νίκο δημοσίευσε 'ς το «Βούκινο» σου τα εξής:

Ό κύριος . . . που έχει για γυναίκα μίαν . . . κοκόταν,
 ή όποια, καθώς λέγουν οι κακαίς γλώσσαις, έχει καλήν και μεγάλην
 καοδιά, και είμπορεί να αγαπάει και άλλον, καθώς κάμπο
 σοι ή όλοι σχεδόν γνωρίζετε, τούτος ό κύριος, ξαναλέγω, αγαπάει
 μίαν άλλην, καθώς επίσης γνωρίζετε. Γιαίς προάλλαις τούτος ό
 κακόμοιρος, φοβούμενος να υπάγει από ημέα εις την λ—εω
 μένη του, μ'ην δν ιδή ό Βουκινιστής και τον βουρδουλήτην, έγρα
 ψε μίαν επιστολή προς αυτήν και έπειτα έπροσκάλεσε τον ύπη
 ρήτη του και του λέγει. Νά, πάρε αυτό το γράμμα εις την κυ
 κυράς σου ή κανενός άλλου, γιατί σ' έσκότωσα. Προσεγε με μυσ
 τικότητα. Ό ύπνρής: του άπαντα. Αφέντη μη φθασαι, εί
 μαι πλύ μυστικός, και αν δεν πιστεύεις ρώτησε την κυρά. Ό
 αφέντης θυμωμένος του λέγει. Τι λες μωρέ μπέστη!
 —Ό ύπνρής φοβισμένος αποκρίνεται: Αφέντη . . . σου είπα
 παναπή . . . για να . . . πληροφορηθί: από την κυρά . . . ότι
 είμαι . . . αφέντη, μυστικός. Δεν μου δίνει του λόου της γρη
 φάδας: κάθε μέρα για τόσους. Σου είπα ούτε του λόου σου ποτέ
 τίποτα. Τότε το αφεντικό του του λέγει. Πήγνιτε! ό ύπνρής
 της είπε προσκυνώ κ' έφυγε και έμεινε ό κύριος αυτός
 και άρχισε να μιλεί, κ' έγώ που ήμουνα κλεισμένος εις το άλ
 λο δωμάτιο, εις το όποιο δεν του συγχωρείται από τη γυναί
 του να μπαίνει, άκουσα να λέγει τα εξής: Εγώ ενόμιζα ότι δε
 τα ξέει ό ύπνρής. άλλ' άφου, . . . τα ξέρει αυτός, θα τα ξε
 ρει και όλος ό κόσμος, γιατί έμεις του σπιτιού τα μαθαίνο με
 οι τελευταίοι . . . Εί! δεν πειραζει έγώ δείχνω πώς δεν είξεύρω
 τίποτα.

Για σου Νίκο μου
 Διάβολος

Πρώτη Σ. Β Γνωμοδοτήσετε, εύγενείς μου αναγνώστρες και
 σατυροφίλοι αναγνώσταις μου, και είπατε μου πώς να ονομα
 αύτον τον τόσο ανεχτικόν άνδρα;

Δευτέρα Σ. Β Την στιγμή που έγραψα την ύστερη άράδα
 μπαίνει εις το δωμάτιό μου ένα ειλιρινέστατος φίλος μου, και
 βλέποντας το ό,τι έγραψα μου λέγει: γάφες ώς τόσο την γνω
 μοδότησή μου. Και ποία είναι τον έρωτώ; γάφες μου λέγει
 αυτός είναι. Bessere contento. (Μέγας τούτος εύχαριστη
 μένος). Τούτο όμως δεν σάς έμποδίζει να είπητε και ύμεις και
 σι, την γνώμη σας.

(Εξακολούθησι της απαντήσεώς μου εις την έπι
 στολή του Ταμπουρλονιάκα)

και τέλος πάντων γίνεται θηρίο ανημέρωτο, τίγρις, αρκούδα, κ
 ποτε όμως και γάιδαρος (με συμπάθειο). Μόλις όμως καυμή
 του χαμογελάει. αν τ' ό ν τ' ε λ πα σ σ ά τ ο, γίνεται
 υπαίγνιο και λησμονεί όλα τα κακά του. Έκταλαβες; Λοιπίν
 εις ό,τι παθαίνεις από ταις γυναίκαίς, έσύ είσαι ό αίτιος, για
 τι δεν έμαθες από πριν πώς πρέπει να ταις μεταχειρισθής. Μάθε ότι
 υπάρχουν κάτοιοι φιλόσοφοι, οι όποιοι, ως φαίνεται, θα ήσαν
 εύχαισθημένοι από ταις γυναίκαίς και ταις έπικινούσαν' και άλλ
 λος είπε ότι, ή γυναίκα είναι το χάρισμα
 το όποιο μ' ας έχαρίσεν ό όυρανός. (Αγίουβ).
 Άλλος, ότι δ' ενύπαρχει ώραιότερο περιδέ
 ο αίο από τους δύο βραχίονας μιας γυ
 ναικός ποδών' άγαπάει και ν' άγαπιέ
 ται (Β Ουγκώ) και τόσα, και τόσα άλλα τα όποια είναι πε
 ριττό να επανέλθω. Περίεργο όμως είναι, που όλοι αυτοί που
 επαινούν ταις γυναίκαίς δεν κάνουν λόγο για στεφανοχάρτια και
 λοιπά.

Και άφου έμβήκαμε εις την γυναικείαν θάλασσαν, σου δι
 ηγηθώ και ένα ιστορικό

Τω καιρώ εκείνω υπήσαν κάποιοι αίρετικοί άνθρωποι οι ό
 ποιοι ονομάζονταν Ανδρονικανοί, ήγουν όπαδοί
 και όμοιόγνωμοι ενός Ανδρόνικου, και οι όποιοι επί
 στευν ότι ή γυναίκα έπλασθηκεν από τον Θεό και από τον δι
 άβολο, και έλεγαν ότι η γυναίκα είναι κακή, και ότι η γυναίκα
 είναι ο Θεός, το όδε άλλο μισό το άποκάτου το έκατακείσας
 ό σι όρ διαβολάκης. Έπειδή λοιπόν ή καρδιά της γυναικός,
 με όλο της το στήθος, προσωπο, και τα βέστα, εύρίσκονται
 εις το άποπάνου μέρος του σώματος, που έπλανε ό Θεός, είναι
 καλά, όλα δε τα άλλα που είναι εις το κάτω, όντας κατα
 σκευή του διαβόλου, είναι κακά, κάποτε όμως λαβαίνουν τούτην
 δύναμι όποτε τα πόδια κυριεύουν όλα τα άποπάνου, δηλαδή,
 καρδίαν, κεφαλήν και λοιπά, και τότε παίρνει ό διαβολός την
 γυναίκα και την κάνει να τυραννεί τους άνδρες, ότω: τυραν
 νούν κ' έσθ, και τότε γίνεται του διαβόλου ό χορός και χωρίς
 ποδάρι.

Αυτά σου άκοούν, και είναι και πολλά μάλιστα προς άπάντη
 σί σου, γιατί έγώ λέγω ότι, ταις γυναίκαίς, ή είναι πλυσμέναίς
 από τον Θεό, ή από τον διάβολο, έγώ θα ταις αγαπώ γιατί μ'
 άρέσουν, ξαστεραις κουβένταις.

Χαίρε ό φίλο σου
 Noir Non

Έκείνοι που με κατατρέχουν γιατί έχουν τους φί
 λους των εις την έξουσία, ας διασκεδάσουν όσο θέλουν,
 θα φυσήση όμως κάποτε και κανέναν άλλος άνεμος.
 Έχω και έγώ κάποιον υποστηρικτήν και αν δεν είναι
 τώρα εις την έξουσία, δεν πειράζει, θάλλη όμως κά
 ποτε και αυτός ισχυρός να κάμη και εις έμέ ολίγαις
 χάραις.

Έχω υποστηρικτήν ό όποιος με μίαν μόνην πρά
 ξι του (και αυτήν την πράξι συλλογισθήτε την κα
 λή) είμπορεί να σάς βγάλη την προσωπίδα και

να καταστρέψη ένα πρόσωπο από το όποιο εξα
 τώσασθε, αλλά είναι ίππότης, όχι όμως από παράσημα,
 αλλά από ψυχή καρδιά και ανατροφή. Αυτόν υποστη
 ρίζω και αυτός υποστηρίζει έμέ και θα με υπο
 στηρίξη περισσότερο και τότε θα σάς τρίψη και την
 μούρη. Προσεχετε γιατί σάς ξαναλέγω, είμπορεί να
 σάς βεζιλεύση με μίαν μόνη πράξι του, μ' ένα μόνο
 χαρτί. Τώρα δεν το πραττει γιατί δεν καταδέχεται,
 αλλά αν εξακολουθήσετε να πολεμάτε και έμέ και έ
 κείνον, τότε δεν είξέρω τί ώρα βαρεί,

Είδα ένα παλιό φυτό, και από μακρηά μου έφάνετο ώσαύ
 τ, έσίμωσα εις αυτό, και τί βλέπω; ένα πρινάρι θηλυκό. Τότε είπα
 μόνο: μου' πώς άπαιτεί τον άνθρωπο ή άπόστασι, και έκίνησα
 να φύγω' μόλις έκαμα καμμία σαρανταριά βήματα βλέπω έναν
 άλλον και επήγαυε κατά το φυτόν, και πάλιν είπα' την έπαυ
 και έκίνησε σάν έμέ, άλλ' άπατήθηκα, γιατί αυτός επήγε κατ
 ε π ά ν ο υ εις το φυτό και άογισε να το ξεφυλίξει και να
 το ξεφυλούδιζε. Έσταθκα εις το βήμά μου και
 είδα ότι, μόλις το ξεφυλούδιζε, το φυτό έλαβε άλλην
 μορφήν, και έτσι είξυνησα γιατί ήταν όνειρο.

**

Μίαν νύχτα από την περασμένη εβδομάδα επήγαν οι κλέφταις
 εις το σπίτι του κ. Αλεξάνδρου Κατσαίτη και του εκλέψαν.
 σάν τι υποθέτετε; Του εκλέψαν την θύρα. Κύριε φυλάξε μας
 από χειρότερα, κοντεύει να σκαώσουν και όλόκληρα σπίτια. Άλ
 λοίμονον πώς έκαταστηθήκαμε! Άκούτε να κλέφτουν ταις θύ
 ραις των σπιτιών! Μή μήπως είναι μαντύλια; Κύριε έλέησον
 Άσφιλια! Τζούγιαίς! Τζούγιαίς! Μπράβο, σιήρ άστυνόμω! Εύ
 σο εύγε σου.

Αυτοί οι κλέφταις πρέπει να είναι μεγάλη εταιρία, γιατί δε
 είναι εύκολο πράγμα, να κουβιλεί κανείς θύρας εν κρυ
 νη κ' ός άοράτως.

Εί: τους τοίχους από διάφορα σπίτια εύρίσκονται στυροί
 από χρώμα, τί σημαία να είναι αυτά; μήπως είναι σημάδια για
 πόρταις;

Κύριε Μοίσαρχε, άνακατέστου μόνος για να ανακαλύ
 ψης τους κλέφταις, γιατί ό άστυνόμος δεν είμπορεί να κάμη
 τέτοια δουλειά.

Έχουμε πεπεισθήσι ότι ό κύριος Λιάπης θα βάλλη εις ένε
 ργια όλα τα μέσα για να εξασφαλίση όλην την πόλι. Μα την
 αλήθεια που αν του ντέσουν εις τα χέρια του αυτοί οι κλέφταις,
 βίβλια που θα πάνε να πνιγούν παρά να ξανακάμουν των κλε
 φτη.

Είς ένεργειαν, κ. Λιάπη, και το «Βούκινο» δεν θέλει λείψη
 να σάς άπονεύμη τους άρμυδίους επαινούς, άνεξα ρτ ή
 τω σ ά π ο χ ρ ώ σ ε ω ς .

**

Έκείνος ό συγγενής που μου έγραψε τόσα και
 τόσα ας περιμένει και θέλει τυπωθούν την ήμέραν από ταις
 «ΕΛΛΗΝΙΚΑΙΣ ΚΑΤΑΝΟΗΤΙΚΑΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙΣ» να έξιτοίξω ένα άτομο χω
 ρίς να έχω το άπαιτό να βάλλω την υπογραφή του. Άίντε χά
 σου το όβλο.

ΤΟ ΜΟΜΤΟΝΟΒΟ ΤΟΥ ΓΚΑΓΚΑ ΚΑΙ ΔΩΔΕΚΑ ΝΕΑΙΣ ΒΕΝΤΟΥΤΑΙΣ

BENTOYTA 1η Οι δύο φωστήρες της Έλλάδος. Πετρέλκιος και
 Τζορζέτος με τους παπαγαλίστικους μύτους των άγορεύοντας
 στην Βουλή για την πρόσθετην εύτυχίαν της Έπτανήσου με
 την φιλολογικήν άφομοίωσιν. (Tableau patriotique)

BENTOYTA 2η Οι δήμαρχοι της Κέρκυρας με το παράσημά
 των πηγνίζονταν εις τα άνάτορα για να πιούν τον καφέ τους
 με τον ξαδελφό τους τον Τζορτζέτο. (Tableau de confiance.)

BENTOYTA 3η Το άδυσαντοκόλλητο σπαθί που έπροσέθηκε
 εις τον Μανάνα από τον ύπουργόν των Νητικών για τιμήν και
 δόξαν του για ταις ιστορικαίς υπηρεσίαις του. (Tableau de
 grand merite)

BENTOYTA 4η Ό Χεζούα: 'ς την Σπιανάδα κάνοντας επίδει
 ξιν με την αλληλογραφία που έχει με τα έπισήματα έρα πρό
 σσι πια του Κράτους. (Tableau de progres)

BENTOYTA 5η Ένας δάσκαλος από την Γαρίτσα με την ύπε
 ραγαπημένη του ξαδέλφη που της διδάσκει το βήτα, α λ φ α,
 β α, και τα βέστα που θα τα είπω. (Tableau romantique)

BENTOYTA 6. ΌΜίστρον Χέλως που τραβή το ταμπαρο
 του Κόντε Νάνε και ή προσφώνησίς του. (Tableau de sapience)

BENTOYTA 7η Το τάγμα των έν Κεοκόρα άποστράτων των
 Εύελπίδων έν πλήρει στολή και πανουργία παρελαύνει έμπρο
 σθεν ενός βασιλείου από σαβούρο (Tableau de discipline mi
 litaire).

BENTOYTA 8η Ό νέος δημονηχανικός παρουσιάζονται εις ταις
 σχετικαίς άρχαίς τα μη υπάρχοντα διπλώματά του για να άν
 τικαταστήση τον σγομπουραγομηχανικόν. (Tableau de
 chevalerie industrielle.)

BENTOYTA 9η Τα έγκαίνια του Συλλόγου των Παντολιστών,
 ή πρώτη συνεδρίασίς του και ό όρισμός του νέου δημάρχου Γα
 παλόγη. (Tableau de faus calcul)

BENTOYTA 10η Το έπιτελείο του λόρδ Πάνδωλ διαχαράττον
 τας το πεδίον της μάχης: διά την έπιτυχία της προσεχούς δη
 μοτικής έκλογής. (Tableau de victoire a la Araby Bey)

BENTOYTA 11η Ό Αεωφόρος Γεωργίου και το μέγα Πιζάρ
 από όπισθοκλόμβαις, ποστίτσαις και από όλα τα έλκυστικά άν
 κείμενα που αναγκαούν για να σχηματίσουν κάθε σκελετογύνα
 κο ώραιαν καραμαντάνα. (Tableau de trahison)

BENTOYTA 12η Τα κούλουμα του 1886 και το γνωστό Πί
 νικ εις την Σωτηριώτισα. (Tableau de doucesreminiscences)

Το μοντονόβο άνοίγει το άπόγευμα με το πρώτο Μάρς της
 Μουσικής ακριβώς.

Παρακαλείται ό κύριος λ α μ π ρ ός να μάς είπη πόσο γήπεδο
 άγόρασε για το μηχανικό κατάστημά του από ληώστα

Ανάμεσα από άλλαις θύραις που εκλέφθηκαν εκλέφθηκε και
 εκείνη του σπιτιού όπου εύρίσκεται το τυπογραφείο «Κάδμος»
 Εί! . . . μπάν!

Γιατί τα μαγαζιά του μοναστηριού των Αγίων Θεοδώρων δεν
 βρζονται εις δημοπρασία, αλλά τα ένοικιάζουν από τόσα χρόνια
 οι ίδιοι και οι ίδιοι. Γιατί: 1, 1, 1, 1, 1, 1;

Γιατί, κύριαις άρχαίς και έξουσίαις δεν φροντίζεται για την

ὁ περὶ τὴν πωλείται 70 λεπτά τὴν λί-
τρω, ἐνῶ εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἀπ' οὗ φέρουν ἐδῶ τὰ βόδια,
πωλεῖται πρὸς μίαν καὶ εἰκοσι τὴν ὁκά; ἔ; γιατί; ι. ι. ι. ι. ι.
Γιατί οἱ κροστώλαι εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἀγοράζουσι τὸ κρέας
πρὸς 60 λεπτά τὴν λίτρω; ἔ; γιατί; ι. ι. ι. ι. ι.

Ἐνα φρικτὸ κακούργημα τῶν ὁβρηῶν

Εἰς τὸ Κισιόβιο τῆς Ὁδοῦ, ἕνας Ἑλλήνας χριστιανὸς ὁρθό-
δοξος, ὀνομαζόμενος Κουκουνάς, ἐπῆγε εἰς τὸ ὁβραϊκὸ λουτρὸ
τῆς πόλεως, γιὰ νὰ λουσθῇ, ἐκεῖ ὁμοῦ τὸν ἀπαξάνε οἱ ὁβρηοὶ
καὶ τὸ ἐριζαν μέσα εἰς ἕνα κοζάνι γεμάτο ἀπὸ νεῖο βασιτῶν, καὶ
καὶ μέσα ὁ δυστυχὴς ἐξεψύχθη. ἔπειτα οἱ ὁβρηοὶ ἐβγαλαν τὸ
πτώμα τοῦ ἀπὸ τὸ καζάνι καὶ ἤτον ὅλο παραμορφωμένο καὶ ἐ-
πῆγαν καὶ τὸ ἐριζα εἰς ἕνα χωράφι. Ἀπὸ ἐκεῖ ὁμοῦ φαίνεται
ἡ ποῦς αὐτῆ τῶν ὁβρηῶν δὲν εἶναι ἀπλὴ ἐκδίκησι ἐναντίον Ὁρ-
θοδόξου χριστιανῶν, ἀλλὰ ὑποθέσεται ὅτι ἐπειδὴ σιμῶνι τὸ
Πάσχα τοὺς καὶ ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ χριστιανικὸ αἶμα, ποῦτα
θὰ τὸν ἐριζαν καὶ ἔπειτα θὰ τὸν ἐριζαν μέσα εἰς τὸ καζάνι,
γιατί—καὶ εἶναι ἄξιον παρατηρήσεως—ὅποιο κακούργημα κά-
μουν οἱ ὁβρηοὶ τὸ ἐκτελοῦν εἰς ταῖς ἡμέραις ποῦ πλησιάζει τὸ
πάσχα των.

Πολλοὶ ὁβρηοὶ γραμματισμένοι ἐτόλμησαν νὰ δαφεύσουν, ὅτι
γιὰ νὰ κάμουν τὸ πάσχα των τοῦ; χοιρεῖται αἶμα χριστιανικὸ,
καὶ ἔγραψαν πολλὰ, ἐξαιρέτως εἰς τὴν «Ἐπιθεώρησι τῶν δύο κό-
σμων» («Revue de deux Mondes»), ἀλλὰ δὲν εἰμπόρεσαν νὰ
διαφύσουν αὐτὴν τὴν πράξιν, ἡ ὁποία ἐπληθεύεται ἀπὸ τὸν
Σαλουνί Ραββὶ δὲ ὁποῖος ἦτον ὁβρηὸς καὶ ἐβιπήθη καὶ ἐ-
γενε Χριστιανὸς Ὁρθόδοξος καὶ καλόγερος, καὶ ὁ ὁποῖος, ἐπονο-
μάσθη Νόφωτος καὶ λέγει, εἰς τὸ σύγγραμμά του «Τὰ Ἰουδαϊ-
κά» ὅτι φονεύουσι τοὺς χριστιανούς καὶ λαμβάνουν τὸ αἶμα των.
Τοῦτο τὸ μυστικὸν λέγει διαλόγερος Νόφωτος, δὲν εἶναι νυνώ-
στὸ εἰς ὅλους τοὺς Ἰουδαίους, ἀλλὰ μόνον εἰς τοὺς ῥαββίνους
(χαλμυδες), εἰς τοὺς γραμματεῖς καὶ φαρισαίους, οἱ ὁποῖοι ὀ-
νομαζονται ἀπὸ τοὺς ἄλλους ὁβρηούς χα σ ε ἡ δ ε μ. καὶ
τοῦτο τὸ μυστήριον τὸ φλάγουν μὲ πολλὴν μυστικότητα. (1) δὲ
σκοπὸς αὐτῶν, διὰ τὸν ὁποῖον κάμνουσι τὸν φόνον εἶναι τρεῖς αἷτια.

Α'. Διὰ τὸ ὑπερβολικὸ μῖσος ποῦ ἔχουν ἐναντίον τῶν Χρι-
στιανῶν, νομίζοντας, ὅτι κάμνοντας τοῦτον τὸν φόνον, προσφέρου-
σιν ὁσίαν εἰς τὸν Θεόν, καθὼς ὁ Σωτὴρ καὶ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶπε
εἰς τοὺς μοθητὰς του. «Ἐρχεται ὥρα, ἵνα, πᾶς ὁ ἀποκταίνας
»ὅμω; δόξῃ λατρεῖαν προσφέρει τῷ Θεῷ»

Β'. Γιὰ πολλὰς δεισιδαιμονίας, δηλ. μαγείας, ταῖς ὁποῖαις
κάνουν οἱ ὁβρηοὶ μὲ αὐτὸ τὸ αἶμα.

Γ'. Ἐπειδὴ οἱ ῥαββίνοι ἀμφιβάλλουν, ἴσως νὰ ἦτον ὁ Ἰησοῦς, ὁ
υἱὸς τῆς Μαρίας, ὁ ἀληθινὸς Μεσίας, ὅτι ῥηνιζόμενοι αὐτοὶ
μὲ αὐτὸ τὸ αἶμα, θέλει σωθῶν. (Σ.Β. Κί: ἄλλο φύλλο θὰ γρά-
ψουμε καὶ εἰς ποῖον βιβλίῳ τῶν ὁβρηῶν εἶναι γραμμένον τὸ νὰ μι-
σοῦν τοὺς χριστιανούς κλπ.).

Λοιπὸν ἐμεῖς ἐσχηματίσαμε τὴν γνώμην ὅτι τὸ κακούργημα
ποῦ ἔκαμαν οἱ ὁβρηοὶ εἰς τὸ Κισιόβιο τῆς Ὁδοῦ δὲν εἶναι
ἀπλὸς φόνος γιὰ ἐκδίκησι, ἀλλὰ γιὰ νὰ πάρουν χριστιανικὸ αἶ-
μα Ποῖος ξέσει τί ἄλλα νὰ ἐσυνέβησαν εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ
εἰς αὐταῖς ταῖς ἡμέραις ἀπὸ αὐτὸ τὸ γένος ποῦ εἶναι ἀπορεσμένο
ἀπὸ τὸν Θεόν.

Τὴν περασμένη Παρασκευὴ ἐνῶ ἐψάλλονταν εἰς τὴν Ἐκκλη-
σίᾳ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος οἱ οἶκοι τῆς Θεοτόκου, ὁ Κουτο-Τά-
γης, ἐμλούσε μὲ μίαν λύσαν—σμεννὴν καὶ τῆς ἔδινε τὸ μυχνῆ-

λι τοῦ νὰ σπυγγίσῃ τὴν μύτη της καὶ ἐγένετο σκάνδαλον ἀπὸ
ταῖς κρουστικαῖς των.

Μὰ μωρὲ ἑλάκα, κτήνος, Τάση, τί τῆς ἐξάλεψες τὰ στραβά
τῆς τὰ μάτια, ἢ τὰ τρουμπά—χεῖλια τῆς. Φτοῦ σὰς κτήνη καὶ
τὰ δύο εἰσθε.

Τὸ ἴδιον βράδι καὶ εἰς τὴν ἰδίᾳ Ἐκκλησίᾳ δύο γυναῖκες ἔλε-
γαν εἰς τὸν ὑπρέτη (κωνδηνάφτη) νὰ τοὺς εὔρῃ δύο στασίδια
καὶ τοῦ τα πληρύνουν, καὶ ἐκεῖνος ἀποκρίθηκε δὲν εἰμπορῶ γι-
ατὶ εἶμαι ἀσθε-ῆς. Μὰ νὰ σὰς πῶ, κυράδες, πληρογύναικα, τί ἐ-
κάματε τὸν Ναὸ τοῦ Θεοῦ; θέατρο; Τότε, ἄ; δίνουν καὶ εἰσητή-
ρια γιὰ νὰ πίνετε ὅλαις σας τὴν πρίμα φίλα (πρῶ-
τα εἰς θέσεως) καὶ οἱ ἄνδρες παγαίνουμε εἰς τὸ γυναι-
κειὸ. Ντροπὴ σας, ἀσεβεῖ.

Αὐτῶσέ μας, Δεσπότη μου, ἀπὸ αὐταῖς καὶ διάταξε νὰ πη-
γαίνουσι ὅλαις εἰς τὸ γυναικειὸ καὶ ἔτσι, οὔτε δὲν μᾶς σκανδαλί-
ζουν.

Εἶναι κάποιοι δημοτικοὶ σύμβουλοι οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ κα-
ταδαφίσθῃ ἡ Πόρτα-Ριάλα, γιατί λέει τοὺς ἐμποδίζει τὸν ἀέρα
ποῦ ὅταν τὴν καταδαφίσουν θὰ τοὺς χαϊδεύει τὰ μούτρα μυρ-
ωδῶς.

Ἐπροσκαλέσθηκε συνεδρίασι καὶ κάποιοι εἶπον νὰ ἐξοδεύσουν
εἰκοσι χιλιάδας δραχμὰς γιὰ νὰ τὴν καταδαφίσουν καὶ νὰ πα-
σιρέψῃ ὁ τόπος. Μήπως ἂν ἔγουν τὴν δ'εξὶ νὰ ἀφελῶσιν κα-
νέναν ἐργολάβον, ἢ ἔχουν σκοπὸ νὰ δώσουν τὴν ἐργολαβίαν τῆς
καταδαφίσεως εἰς τὸν δῆμαρχεόντα;—Ἐνας σύμβουλος (καί,
ἂν δὲν ἐπληροφρονηθῇ καμὲ κακά, εἶναι ὁ κύριος Ἀντώνιος Καπο-
δίστριας ἐμπορὸς) εἶπεν ὅτι ἀντὶς νὰ ἐξοδεύσουν ταῖς εἰκοσι χιλι-
άδας ἀράγκα γιὰ νὰ καταδαφίσουν ἄ; τὰ ἐξοδεύσουν γιὰ νὰ φέ-
ρουν ἕνα μεγαλὸ ὥρολόγιον ἀπὸ τὴν Εὐρώπην καὶ νὰ τὸ στήσουν ἐ-
πάνω τῆς.

Συμφωνοῦμε καὶ ἐμεῖς μὲ τὸν κυρ. Καποδίστρια, γιατί εἶνα
ναγκαῖο νὰ ἔχει καὶ ἡ πόλις ἕνα ὥρολόγιον μεγάλο, καὶ ἐκτός
τούτου εἶναι καὶ στολισμὸς. Ἄν ἐπιμενῶν πάλι εἰς τὸ νὰ κατα-
δαφίσουν τὴν Πόρτα-Ριάλα, τότε ἄ; καταδαφίσουν καὶ ταῖς πύ-
λαις τῆς Σπηλαίας καὶ ἔτσι γίνεται ὁ τόπος ξεφωτός, καὶ τὸ
αὐτὸ ὁμοῦ διὸς εἰμπορῶμε καὶ ἐμεῖς; νὰ εἰποῦμε; νὰ κατα-
δαφισθῇ ὁ, τὶ ἀρχαῖο, γιατί τώρα πρέπει νὰ γένουν ὅλα
τὸ σῆμα ὁ δὲ σὺν τὸν Κόντε Νάνε καὶ νὰ τὰ τουλουπώνουν
μὲ σεντόνια, καὶ νὰ τὰ ξετουλουπώνει ὁ Μίστρο—Μιχάλης ὅπο-
τε θέλει τὸ Σιὸν Τζογτζέτομα! Νὰ, μὰ τὸ Φι, τέτοιαι ντουλειὰ
σερεῖ καὶ κάνει.

Κύριε ἀστυνόμε, εἰς τὸ κα ν ο ὦ ν ε τ ο ὕ Δ ἡ μ α (Ὁδὸς
Δημοδόκου) καθονται τρεῖς τέσσαρες Μιχδαλινὰ; καὶ ἐκτός
ὅσα ὄργια κάνουν, βρίζονται, καὶ ἀναμταξὺ των μέρα μεσημέ-
ρι, καὶ αἱ τίμιαις οἰκογένειαῖς ὑποχρεοῦνται νὰ κλειοῦνται
μέσα σπῖτι των, γιατί δὲν εἰμποροῦν νὰ προβάλουν εἰς τὸ πα-
ραθύρι των χωρὶς ν' ἀκρίβουν καὶ μίαν αἰσχρότατην λέξιν διὰ
τάξιν, λοιπὸν ἢ φρόντισε, ἢ κάμε ὅτι διαβόλο θέλεις, γιὰ νὰ
ταῖς περιμάσῃς ἢ νὰ ταῖς διώξῃς ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ σοκάκι; γιατί
κατήντησαν ἀνυπόφοροι καὶ φωναῖσι ὅλη ἡ γειτονία ἐναντίον
σου. Ἐλεσθέστω λοιπὸν ταῖς τίμιαις οἰκογένειαῖς ἀπὸ ταῖς ἀ-
νησυχίαις καὶ ταῖς βρυσταῖς; καὶ λοιπὰ... καὶ λοιπὰ τῶν
Μιχδαλινῶν, ἀφοῦ δὲν κάνεις τίποτα ἄλλο ἂν δὲν λάβῃς μέ-
ρος καὶ εἰς αὐτὸ τότε ἀλήθειαν θὰ εἰποῦμε ὅτι, ... ὅτι, ...
ὅτι, ... ὅτι, ... ἄχ ἄ; μὴ σοῦ τὸ εἰποῦμε γιὰ νὰ ἰδοῦμε
πρῶτα τὸ τί θὰ κάμης.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΛ.Σ.4.Υ.1.45.0025